

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Saa Havets Brusen, den vældige Vind

Citation: Winther, Christian: "Saa Havets Brusen, den vældige Vind", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid86893/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Saa at alle mine Qvad
Var som tænkte med Din Tanke.
O, modtag da i Din Favn
Vore Børn, jeg vil udsende;
Skjøndt de bære ei Dit Navn,
Vil Du dem nok gjenkendel
Men *Dit* Navn jeg nævner ei,
Thi det er Helligdommen,
Hvori, dybt indviet, jeg
Til Livets Lys er kommen;
Og jeg svoer jo: hverken Du
Eller Verden fik at vide,
Ved Hvem jeg før og nu
Har lidt og maa lide!

Saa Havets Brusen, den vældige Vind
Og Braget af de stærke Strømme
Kan ene sende Ro i Dit Sind?
Og bortveire Dine mørke Drømme?

O, kunde jeg aande hver Taage bort
Og gjøre Dig Dagene klare!
Men selv jeg skuer kun Graat og Sort --
Forlængst lod mig Glæden fare.

O, kunde jeg dog ved Strængens Guld
Faae Din Sorg i Toner begravet!
Min Sang den er kun af Jammer fuld,
Ei vild og freidig som Havet.

Hvad hjalp da min Sang et Barn saa forgrædt?
Hvad hjalp min Sang Dit hulkende Hjerte?
Ak, gjerne jeg bar — skjøndt selv saa træt —
For Dig hvert Suk, hver Sorg og hver Smerte!

Du veed ei, hvor jeg er?
Ak, seer Du mig dog ikke?
Jeg er jo Dine Blikke
Lyslevende og nær!
I disse gyldne Sale
Min Kjole vandrer og min Krop,
Men Hjertet — Hjertet iler op
Hos Dig sig at husvare.

Jeg i Dit Øie, Du!
Mig speiled mange Gange
Saa sorrigfuld og bange, —
Der sidder jeg endnu;
Hvis der et mere findes
Min Skygge, tegnet skarp og fin,
Er Skylden ikke min, men Din,
Som mig ei længer mindes.

Jeg sætter, som en Falk,
Mig paa Din Skulder herlig,
Da aabner Du mig kjærlig
Din Læbes Rosenkalk;
Og Dine Ord udstømme
Som Blomsterduft i Sommervind,
De mildne huldt mit vilde Sind,
De elskovsfulde, ømme!